

Rok 1912.

# Dziennik ustaw państwa

dla

## królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

### Część VII. — Wydana i rozesłana dnia 28. stycznia 1912.

**Treść:** (№ 19 i 20.) 19. Rozporządzenie, dotyczące wypłacania poborów emerytalnych i poborów zaopatrzenia, będących na przypisie departamentu rachunkowego Krajowej Dyrekcyi skarbu w Pradze, za pośrednictwem pocztowej Kasy oszczędności. — 20. Rozporządzenie, dotyczące zastępstwa zawodowego zostających w kondycji farmaceutów w obrębie Głównego Gremium aptekarskiego w Pradze.

### 19.

**Rozporządzenie Ministerstwa skarbu i Ministerstwa handlu w porozumieniu z Najwyższą Izbą obrachunkową z dnia 9. stycznia 1912,** dotyczące wypłacania poborów emerytalnych i poborów zaopatrzenia, będących na przypisie departamentu rachunkowego Krajowej Dyrekcyi skarbu w Pradze, za pośrednictwem pocztowej Kasy oszczędności.

#### § 1.

Od dnia 1. lutego 1912 wypłacać się będące pobory emerytalne i pobory zaopatrzenia, będące na przypisie departamentu rachunkowego Krajowej Dyrekcyi skarbu w Pradze, za pośrednictwem pocztowej Kasy oszczędności.

#### § 2.

Co do wypłat powyższych mają obowiązywać postanowienia rozporządzenia ministeryjnego z dnia 14. grudnia 1911, Dz. u. p. Nr. 229.

Przy zastosowaniu przepisów, zawartych w §§ 4. do 7. rozporządzenia ministeryjnego z dnia 5. czerwca 1909, Dz. u. p. Nr. 85, wydaje się nadto co do wypłat tych następujące zarządzenia szczegółowe:

1. Przekazy płatnicze, względnie kwoty pieniężne, należące do przekazów płatniczych, doręcza się tylko do rąk odbiorcy, wymienionego w przekazie płatniczym.

2. Przy dodatkach na wychowanie i pensyach sierocich nastąpi wypłata tylko pod tym warunkiem, iż strona upoważniona do poboru (w szczególności przy dodatkach na wychowanie: matka, opiekun lub kurator, przy pensyach sierocich: opiekun lub kurator, a co do sierot, uznanych za pełnoletnie, same sieroty) zamieści na odwrotnej stronie „przekazu płatniczego“ następujące oświadczenie:

a) przy dodatkach na wychowanie: iż dzieci żyją i niezaopatrzone są na utrzymaniu strony, uprawnionej do poboru.

b) przy pensyach sierocich: iż sieroty żyją i nie mają zaopatrzenia.

3. W ten sam sposób winna strona, uprawniona do poboru datku, przyznanego w drodze łaski, umieścić w tych wypadkach, w których prawo poboru zależy od braku zaopatrzenia, na odwrotnej stronie „przekazu płatniczego“ oświadczenie, iż brak zaopatrzenia trwa dalej.

Datki z łaski, przyznane na cele studiów i nauki, będą wypłacane tylko wówczas, jeżeli organa powołane do tego zamiesząc na odwrotnej stronie „przekazu płatniczego“ po upływie każdego kursu naukowego (półrocza itd.) przepisane potwierdzenie co do prawidłowego uczeszczenia i odpowiedniego wyniku studiów (nauki).

4. W tych wypadkach, w których wypłata jest dopuszczalna tylko pod warunkiem przedłożenia oświadczeń lub potwierdzeń, wspomnianych w punkcie 2. i 3., nie może nastąpić przekazanie z zapisaniem na konto w obrocie klierygowym (z pomocą przekazu na konto), wyjawszy gdyby przedłożono te oświadczenia lub potwierdzenia już przy likwidacji.

5. Przepisane dawniej poświadczania prowadzących metryki co do pozostawania przy życiu i co do miejsca pobytu, co do dalszego trwania stanu wdowiego i co do braku zaopatrzenia stron, pobierających dodatki na wychowanie, pensje sierocie lub pobory zaopatrzenia, przyznane w drodze łaski, nie będą nadal wymagane.

6. Jeżeli uprawnieni zamierzają podejmować swoje pobory jedynie kwartalnie lub półrocznie, winni donieść o tem departamentowi rachunkowemu Krajowej Dyrekcyi skarbu w Pradze. W tym wypadku będzie się likwidować pobory jedynie kwartalnie lub półrocznie.

7. O każdej stałej zmianie zamieszkania należy donieść dość wcześniej departamentowi rachunkowemu Krajowej Dyrekcyi skarbu w Pradze. W razie chwilowych jedynie zmian miejsca pobytu winny strony same postarać się w urzędzie pocztowym swego stałego miejsca zamieszkania o odpowiednie zarządzenia w celu posyłania „przekazów płatniczych” tam, gdzie przebywają.

Zaleski wr.

Roessler wr.

## 20.

### Rozporządzenie Ministra spraw wewnętrznych z dnia 18. stycznia 1912,

dotyczące zastępstwa zawodowego zostających w kondycji farmaceutów w obrębie Głównego Gremium aptekarskiego w Pradze.

W wykonaniu postanowień § 63. ustawy z dnia 18. grudnia 1906, Dz. u. p. Nr. 5 z roku 1907, dotyczącej uregulowania spraw aptek, rozporządza się, zmieniając i uzupełniając rozporządzenia z dnia 2. stycznia 1907, Dz. u. p. Nr. 6, i z dnia 17. czerwca 1907, Dz. u. p. Nr. 148, co następuje:

#### § 1.

Wydział zostających w kondycji farmaceutów dla obszaru Głównego Gremium aptekarskiego w Pradze składa się z dwóch sekcyi, a mianowicie sekcyi z czeskim i sekcyi z niemieckim językiem rozpraw.

Wydział oraz sekcyi z czeskim językiem rozpraw mają siedzibę w Pradze, a sekcyi z niemieckim językiem rozpraw w miejscu zamieszkania każdorazowego przewodniczącego.

Wydział zostających w kondycji farmaceutów dla obszaru Głównego Gremium aptekarskiego w Pradze składa się z 12 członków i 8 zastępów, z których 8 członków i 4 zastępów przypada na sekcyę z czeskim, a 4 członków i 4 zastępów na sekcyę z niemieckim językiem rozpraw.

#### § 2.

W wszystkich wypadkach, w których według postanowień ustawy z dnia 18. grudnia 1906, Dz. u. p. Nr. 5 z roku 1907, dotyczącej uregulowania spraw aptek, ma się wysłuchać zastępstwo zawodowe aptekarzy, są sekcyje powołane do oświadczenia się. Władza zasięga oświadczeń tych od wydziału, który z swej strony ma zaprosić obie sekcyje do złożenia opinii i przesyłać następcie władz opinie te bez zmiany.

W sprawach natury ogólnej oraz w wszystkich kwestiach, odnoszących się do całego stanu farmaceutów zostających w kondycji, ma jednak oprócz sekcyi także wydział przeprowadzić samodzielnie obrady, powziąć uchwały i wydać opinie.

#### § 3.

Zgłoszenia, przepisane rozporządzeniem Ministra spraw wewnętrznych z dnia 17. czerwca 1907. Dz. u. p. Nr. 148, należy wnosić w obrębie Głównego Gremium aptekarskiego w Pradze do tej sekcyi, do której farmaceuta obowiązany do zgłoszenia się i zostający w kondycji, należy ze względu na swój język potoczny, w każdym jednak razie tylko do jednej z obu sekcyi.

Tym farmaceutom, którzy nie posługują się żadnym z obu języków krajowych jako językiem potocznym, służy swobodny wybór sekcyi.

Właściwe sekcyje mają dostarczyć obowiązanym do zgłoszenia się przepisanych kartek meldunkowych.

#### § 4.

Wybory do każdej z obu sekcyi należy przeprowadzić oddzielnie.

Uprawnienie wyborcze zostaje stwierdzone przez wciagnięcie do listy wyborczej odnośnej sekcyi.

Celem przeprowadzenia pierwszego wyboru w obu sekcyjach winien wydział zostających w kondycji farmaceutów dla obszaru Głównego Gremium aptekarskiego w Pradze przedłożyć Namiestnictwu spisy farmaceutów czeskich i niemieckich. Przy późniejszych wyborach ma każda sekcyja przedkładać Namiestnictwu spis ten.

Mężowic zaufania, wspomniani w § 7., ustęp 2., rozporządzenia Ministra spraw wewnętrznych z dnia 2. stycznia 1907, Dz. u. p. Nr. 6, mają być powoływani przy pierwszych wyborach sekcyi oraz przy wyborach po rozwiązańiu jednej lub drugiej sekcyi przez władzę wyborczą z pośród uprawnionych do wyboru w odnośnej sekcyi, zaś przy wszystkich innych wyborach delegowani przez odnośną sekcyę.

### § 5.

Każda z obu sekcyi ma na wezwanie władzy wyborczej wybrać przewodniczącego i zastępcę przewodniczącego.

W razie równości głosów rozstrzyga los.

Przewodniczący sekcyi czeskiej jest równocześnie I. prezesem, a przewodniczący sekcyi niemieckiej II. prezesem wydziału zostających w kongregacji farmaceutów.

Prezesa II. ma te funkcje, które według rozporządzenia Ministra spraw wewnętrznych z dnia 2. stycznia 1907, Dz. u. p. Nr. 6, należą zresztą do zastępcy przewodniczącego.

Postanowienie ustępu ostatniego § 15. rozporządzenia Ministra spraw wewnętrznych z dnia 2. stycznia 1907, Dz. u. p. Nr. 6, ma zastosowanie do II. prezesa wydziału zostających w kongregacji farmaceutów, jeżeli tenże mieszka w obrębie obszaru Gremium.

### § 6.

Przewodniczący, a w razie przeszkody jego zastępca przewodniczący w sekcyi, zwołuje i otwiera posiedzenia, kieruje nimi i zamkna je, zastępuje sekcyę na zewnątrz i pośredniczy w jej agendach.

Do ważności uchwał sekcyi potrzeba obecności więcej jak połowy członków sekcyi.

Powołanie zastępców należy do przewodniczącego odnośnej sekcyi przy zastosowaniu postanowień § 14., ustęp 3., rozporządzenia Ministra spraw wewnętrznych z dnia 2. stycznia 1907, Dz. u. p. Nr. 6. W ten sam sposób może przewodniczący także w razie przemijającej przeszkody członków powołać do obrad odnośnej sekcyi zastępców z prawem głosowania.

Na posiedzeniach sekcyi zapadają uchwały zwykłą większość.

Jeżeli ogólna ilość członków i zastępców, znajdujących się w pewnej sekcyi, wynosi już tylko połowę łącznej ilości członków, przypadających według § 2., na odnośną sekcyę, wówczas gasną mandaty

reszty członków sekcyi, a władza wyboreza ma zarządzić ponowny wybór tej sekcyi.

### § 7.

Ściąganie opłat na pokrycie wydatków, połączonych z wspólnem prowadzeniem agend w wydziale i z prowadzeniem agend w sekcyach, ma odbywać się w ten sposób, iż każda sekcyja ściąga opłaty te dla siebie, na swoje cele i od swoich członków, podczas gdy z drugiej strony ma każda z obu sekcyi starać się sama także o pokrycie wydatków, wynikających dla niej z agend zarówno własnych jak i wspólnych.

Wysokość opłat wyraża ustalana na wniosek prezydium wydziału na posiedzeniu wydziału. Jeżeli na posiedzeniu tem jest po stronie jednej sekcyi więcej członków obecnych aniżeli po stronie drugiej sekcyi, wówczas powinno tylu członków sekcyi, będącej w większości, powstrzymać się od głosowania, ilu potrzeba do spowadzenia równości w liczbie członków, głosujących z każdej sekcyi. Kto ma powstrzymać się od głosowania, oznaczy się losem, o ile poszczególni członkowie nie zrzekną się dobrowolnie udziału w głosowaniu.

Uchwały co do pobierania opłat należy ogłosić w urzędowej gazecie krajowej z uwagą, iż zarzuty z strony obowiązanych do opłaty mają być wnoszone na piśmie w ciągu 14 dni po obwieszczeniu do tej sekcyi, do której żałący się należy.

Gdyby nie przyszła do skutku uchwała co do pobierania opłat lub co do ich wysokości, rozstrzyga o tem ostatecznie na wniosek prezydium wydziału, względnie jednej lub drugiej sekcyi polityczna władza krajowa po wysłuchaniu prezydium wydziału i zarządza ogłoszenie opłat, które ma się pobierać, w urzędowej gazecie krajowej.

### § 8.

Naniesnictwo ma prawo rozwiązać nietylko wydział (§ 19. rozporządzenia ministerialnego z dnia 2. stycznia 1907, Dz. u. p. Nr. 6), lecz także każdą z obu sekcyi osobno w razie przekroczenia ustawowego zakresu działania lub postępowania przeciwnego ustawom i przepisom.

### § 9.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

**Heinold wlr.**

# Dziennik ustaw państwa

dla

## królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte 1. 24,  
także w roku 1912. w języku

niemieckim, czeskim, włoskim, chorwackim, polskim, rumuńskim, russkim i słoweńskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1912** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz **8 K** przy odbiorze w miejscu lub bezpłatnej przesyłce pocztowej.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte 1. 24, i nabywać tam także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyla się abonentom tylko po poprzednim złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaabonowaniem uścić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia przez c. k. pocztę należy podać prócz dokładnego adresu mieszkania także odnośny okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** można nabywać:

Rocznik	1849 za . . .	4 K 20 h	Rocznik	1870 za . . .	2 K 80 h	Rocznik	1891 za . . .	6 K — h
" 1850 " . . .	10 " 50 "		" 1871 " . . .	4 " — "		" 1892 " . . .	10 " — "	
" 1851 " . . .	2 " 60 "		" 1872 " . . .	6 " 40 "		" 1893 " . . .	6 " — "	
" 1852 " . . .	5 " 20 "		" 1873 " . . .	6 " 60 "		" 1894 " . . .	6 " — "	
" 1853 " . . .	6 " 30 "		" 1874 " . . .	4 " 60 "		" 1895 " . . .	7 " — "	
" 1854 " . . .	8 " 40 "		" 1875 " . . .	4 " — "		" 1896 " . . .	7 " — "	
" 1855 " . . .	4 " 70 "		" 1876 " . . .	3 " — "		" 1897 " . . .	15 " — "	
" 1856 " . . .	4 " 90 "		" 1877 " . . .	2 " — "		" 1898 " . . .	6 " — "	
" 1857 " . . .	5 " 70 "		" 1878 " . . .	4 " 60 "		" 1899 " . . .	10 " — "	
" 1858 " . . .	4 " 80 "		" 1879 " . . .	4 " 60 "		" 1900 " . . .	7 " — "	
" 1859 " . . .	4 " — "		" 1880 " . . .	4 " 40 "		" 1901 " . . .	6 " — "	
" 1860 " . . .	3 " 40 "		" 1881 " . . .	4 " 40 "		" 1902 " . . .	7 " 50 "	
" 1861 " . . .	3 " — "		" 1882 " . . .	6 " — "		" 1903 " . . .	9 " — "	
" 1862 " . . .	2 " 80 "		" 1883 " . . .	5 " — "		" 1904 " . . .	5 " — "	
" 1863 " . . .	2 " 80 "		" 1884 " . . .	5 " — "		" 1905 " . . .	6 " — "	
" 1864 " . . .	2 " 80 "		" 1885 " . . .	3 " 60 "		" 1906 " . . .	12 " — "	
" 1865 " . . .	4 " — "		" 1886 " . . .	4 " 60 "		" 1907 " . . .	13 " — "	
" 1866 " . . .	4 " 40 "		" 1887 " . . .	5 " — "		" 1908 " . . .	9 " — "	
" 1867 " . . .	4 " — "		" 1888 " . . .	8 " 40 "		" 1909 " . . .	8 " 50 "	
" 1868 " . . .	4 " — "		" 1889 " . . .	6 " — "		" 1910 " . . .	8 " 40 "	
" 1869 " . . .	6 " — "		" 1890 " . . .	5 " 40 "		" 1911 " . . .	7 " — "	

Pojedyncze roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870. poczawszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

*Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przyznaje się opust 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.*

**N.B.** Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które zginęły lub doszły w stanie wadliwym, należy reklamować najpóźniej w przeciągu czterech tygodni po ich ukazaniu się, zaś części wydań nieniemieckich najpóźniej w przeciągu sześciu tygodni po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica III., Rennweg 1. 16.

Po upływie tego terminu wydaje się Dziennik ustaw państwa wyłącznie tylko za opłatą ceny handlowej ( $1/4$  arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego poczawszy od roku 1849. i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach poczawszy od roku 1870. są całkowicie uzupełnione, przeto można nabywać w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte 1. 24., nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ( $1/4$  arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione jest uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyj.